

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Z.X.**, zast.: Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem, Příkop 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra-Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 23. září 2008, Č.j: CPR-13361-1/ČJ-2008-9CPR-C261

t a k t o :

Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 23. září 2008, Č.j: CPR-13361-1/ČJ-2008-9CPR-C261 **se z r u š u j e** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.760,- Kč, do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce, Mgr. Jiřího Hladíka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal k soudu žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno usnesení o zastavení řízení ve věci žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území ČR vydané Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Brno, Inspektorátem cizinecké policie Zlín, detašovaným pracovištěm Kroměříž, dne 21.7.2008, pod čj. CPBR-00414/ČJ-2008-63PK-CI.

Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný žalobce ve smyslu § 93 odst. 1 ve vazbě na § 37 odst. 3 správního řádu nevyzval k odstranění nedostatků spočívajících v absenci odůvodnění odvolání tak, jak je stanoveno v § 82 odst. 2 správního řádu. Vzhledem k tomu žalovaný podle žalobce rozhodl o odvolání, aniž dostatečně zjistil skutkový stav věci, o něm nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Žalovaný měl povinnost žalobce vyzvat k odstranění vad a určit mu lhůtu k doplnění podaného odvolání, což však neučinil a rozhodl pouze na základě podání, jež obsahovalo odstranitelné vady. K absenci odůvodnění podaného odvolání se vyjádřil Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku čj. 54 Ca 1/2008-30, v němž uvedl, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a to s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, který odkazuje na užití hlavy I.-IV. a VII. v druhé části správního řádu. Tudíž nemá-li odvolání nějaké náležitosti vyplývající z § 37 správního řádu nebo z § 82 správního řádu, je třeba postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že správní orgán vyzve podatele k odstranění vad. Žalovaný však rozhodl o odvolání, kterým se ani nemohl zabývat, neboť neobsahovalo rozsah, v němž bylo rozhodnutí napadáno a konkrétní

skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního posouzení věci či nesprávnost vyhodnocení skutkového stavu či nedostatky v dokazování. Žalobce navrhl, aby soud obě vydaná rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že odvolání posoudil v plném rozsahu a přihlédl ke skutečnostem a důvodům uvedeným v podáních i k předloženým listinným důkazům, které byly součástí spisového materiálu. Neshledal však důvody pro změnu rozhodnutí, které bylo vydáno v souladu s právními normami. K žalobní námitce, v níž žalobce vytýká odvolacímu orgánu, že ho nevyzval k odstranění nedostatků spočívajících v absenci odůvodnění podaného odvolání, žalovaný uvedl, že zástupcem žalobce bylo dne 8. srpna podání blanketní odvolání, v němž bylo uvedeno, že bude odůvodněno ve lhůtě do 15 dnů. Do dne vydání odvolacího rozhodnutí však odvolacímu orgánu odůvodnění odvolání nebylo doručeno. Podle § 82 odst. 2 správního řádu, není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Žalovaný dále konstatoval, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, popsal všechny relevantní skutečnosti i své úvahy, jimiž se řídil, zhodnotil důkazy v celé šíři a důvody, které jej k rozhodnutí vedly, jsou jasné a přesvědčivé. Navrhl zamítnutí žaloby.

Z podnětu o podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s. V souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť účastníci řízení k výzvě soudu s tímto postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas. Soud vycházel z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen žalovaným.

Ze správního spisu vyplývá, že Usnesením ze dne 21.7.2008, Č.j.: CPBR-00414/ČJ-2008-63PK-CI bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce ze dne 23.6.2008 ve věci přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU dle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území ČR, neboť žádost byla posouzena jako zjevně nepřijatelná. Žalobce podal proti usnesení odvolání ze dne 8.8.2008, v němž uvedl, že je odůvodní ve lhůtě do 15 dnů. Odvolání obsahuje rukou psaný záznam, dle kterého bylo dne 22.9.2008 telefonicky ověřeno na detašovaném pracovišti Kroměříž, že odůvodnění odvolání neobdrželi. O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23.9.2008, čj. CPR-13361-1/ČJ-2008-9CPR-C261 tak, že odvolání bylo zamítnuto a usnesení ze dne 21.7.2008 potvrzeno.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Tedy každé podání, které má být posouzeno jako odvolání, musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody).

Správní řád (č. 500/2004 Sb.) přijal jinou konstrukci odvolacího přezkumu, než kterou znal předchozí správní řád (č. 71/1967 Sb.). Zvýšil totiž odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumáváno - s výjimkou skutečností, které je povinen zkoumat bez ohledu na obsah odvolání (srov. č. 1580/2008 Sb. NSS). Podle § 89 odst. 2 správního řádu totiž odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak.

Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem

na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Odvolání žalobce (odvolání ze dne 8.8.2008) vedle základních náležitostí podání obsahovalo specifikaci napadeného rozhodnutí, k chybějícím odvolacím důvodům však žalobce pouze uvedl, že odvolání odůvodní do patnácti dnů. To však na výše zmíněné povinnosti správního orgánu nic nemění. Naopak, takto formulovaným odvoláním dal odvolatel (žalobce) správnímu orgánu jednoznačně najevo, že odvolání hodlá doplnit právě ještě o odvolací důvody. V takovém případě měl správní orgán učinit opatření k odstranění nedostatků odvolání postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu a nikoliv sám možné vady vyhledávat.

Vzhledem k zákonem stanovenému postupu správního orgánu pak na uvedeném ničeho nemění ani žalobcova další nečinnost při doplňování odvolacích důvodů (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 4/2009 – 53 ze dne 6.3.2009).

Žalovaný tak rozhodoval o odvolání, aniž by znal konkrétní námitky, které žalobce hodlal v doplnění svého odvolání uplatnit. Takový postup žalovaného považuje soud za nepřipustný a v rozporu s procesními pravidly, která jsou zakotvena v citovaných ustanoveních správního řádu, a vyplývají z ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces.

Protože soud shledal podanou žalobu důvodnou, napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení podle § 78 odst. 1,4 s.ř.s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení za soudní poplatek ve výši 2000,- Kč a za právní zastoupení žalobce advokátem ve výši 5.760,- Kč, a to za dva úkony právní služby, převzetí věci a sepsání žaloby, po 2 100,- Kč a dva související paušální poplatky po 300,- Kč podle §§ 7, 9 odst. 3 písm. f) a 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., po zvýšení o 20% DHP, jehož je plátcem dřívější právní zástupce žalobce, Mgr. Marek Sedlák, advokát, který tyto úkony právní služby provedl. Nový zástupce žalobce, Mgr. Jiří Hladík, advokát, žádný úkon právní služby ve věci neučinil. Náklady řízení celkem činí 7.760,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle § 105 odst. 2 s.ř.s., stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 11. srpna 2011

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková